

Bezinning 491: Oud en nieuw

Lucas 5,33-39 = weekdagen 22° week vrijdag

Het Woord

Ze zeiden tegen Hem: 'De leerlingen van Johannes vasten dikwijls en zeggen hun gebeden, zoals ook de leerlingen van de Farizeeën doen, maar die van U eten en drinken maar.' Jezus zei: 'U kunt toch niet verlangen dat de bruiloftsgasten vasten zolang de bruidegom bij hen is? Maar er komt een dag dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald, en dan is het hun tijd om te vasten.' Hij vertelde hun ook een gelijkenis: 'Niemand scheurt een lap van een nieuwe mantel om daarmee een oude mantel te verstellen, want dan scheurt hij de nieuwe, terwijl de lap niet bij de oude past. En niemand giet jonge wijn in oude leren zakken, want dan scheuren de zakken door de jonge wijn en wordt de wijn verspild, terwijl de zakken verloren gaan. Jonge wijn moet in nieuwe zakken worden gedaan. Maar niemand die oude wijn gedronken heeft, wil jonge; hij zegt: "De oude wijn is goed!"'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Farizeeën en hun schriftgeleerden (Lucas 5,30) zetten hun verzet tegen Jezus verder. Eerst mocht Hij niet eten met tollenaars, nu is het niet goed dat zijn leerlingen niet vasten. Jezus heeft een helder wederwoord. Het Rijk Gods dat Hij brengt, moet men vergelijken met een bruiloftsfeest. Wat een mooi beeld! Het roept vreugde op, gemeenschap, liefde ... Jezus brengt inderdaad evangelie, blij nieuws, een goede boodschap. Dat de leerlingen die vreugde vieren is juist zeer gepast. Zeker zolang Jezus, de Bruidegom, bij hen is. Later, na Jezus' dood en verrijzenis, dan zullen ze vasten. Jezus verwijst wellicht ook naar een regel van de rabbijnen, die voorschreef dat het verboden was op feestdagen te vasten.

Dan volgt een gedeelte waarin achtmaal het tweespan 'oud-nieuw' voorkomt. Het is niet altijd even duidelijk waarop de woorden 'oud' en 'nieuw' slaan. Zeer waarschijnlijk spelen twee niveaus door elkaar: Jezus en de evangelist. Lucas schrijft ongeveer een halve eeuw na Jezus' verrijzenis.

In de evangeliën zit een spanning tussen het oude (namelijk het Eerste Testament, toen de Schrift) en het nieuwe (Jezus' boodschap, het Nieuwe Testament). Enerzijds wordt gezegd dat Jezus niets is komen wijzigen aan de Schrift (Matteus 5,17-19). Anderzijds wordt hier het nieuwe beklemtoond. Oud en nieuw gaan niet samen, zoals een nieuwe lap niet op een oud kleed past.

Het slotgezegde is wellicht van Lucas. Het woord 'oud' slaat dan op de evangelische traditie sinds Jezus, toen ongeveer een halve eeuw 'oud'. Het 'nieuwe' kan dan wijzen op 'nieuwlichters' bij de christenen, mensen die per se nieuwe elementen willen toevoegen, zodat de evangelische traditie eigenlijk op een zijspoor wordt gezet. Voor Lucas kan het niet. De oude wijn is de beste!

Het Woord in mijn leven

Kijk ik zo naar Jezus' boodschap en zijn Rijk dat ik echt vreugdevol ben? Vier ik Gods Rijk voldoende? Schakel ik me trouw in de christelijke traditie in? Of ben ik (een beetje) ziek aan nieuwlichterij?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U bent de Bruidegom,
om wie we feestvieren.
Want U brengt vreugde,
de grote, diepe blijdschap.
Want Uw Rijk van vrede
neemt iedereen op,
Uw barmhartigheid
geeft altijd nieuwe kansen.
U opent onze toekomst
met het groots perspectief
van het eeuwige leven.
Geef dat we trouw zijn
aan Uw woorden en daden. Amen.

© Eric Haelvoet 2016